

Τὰ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς ἐταιρείας βλέπετε ἐν τῷ ἀνά χειῖρας ὑμῶν πίνακι, ἐν ᾧ σημειοῦται, ὅτι τὰ μὲν ἔσοδα τοῦ ἔτους τούτου ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 140,763,15, τὰ δὲ ἔξοδα εἰς δραχμὰς 143,571,80, ὑπερβάντα τὰ ἔξοδα κατὰ 2,802,65, ληφθεῖσας ἐκ τοῦ περισσεύματος τοῦ 1920, ἀνερχομένου εἰς δρ. 35,244,20, ὅπερ εἶχεν ἀναγραφῇ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῆς χρήσεως τοῦ 1921, ἵνα δαπανηθῇ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Διάφορον ὅμως θὰ ἦτο τὸ ἀποτέλεσμα καὶ σημαντικὸν περίσσευμα θὰ ἀπέδιδεν ἢ παρελθοῦσα χρήσις, ἐὰν ἤθελον καταβληθῇ ὑπὸ τοῦ δημοσίου αἱ καθυστερούμεναι συνδρομαὶ αὐτοῦ πρὸς τὴν ἐταιρείαν, ἀνερχόμεναι εἰς 31,875

Κυριώτατον τῶν ἔργων τῆς ἐταιρείας καὶ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ὑπῆρξε τὸ τῶν ἀνασκαφῶν καὶ πᾶν τὸ σχετικὸν πρὸς μελέτην καὶ ἔρευναν καὶ συντήρησιν τῶν ἀρχαιοτήτων. Τοῦ ἔργου τούτου τὰ πορίσματα θὰ ἀκούσητε ἤδη, ἐξηγημένα ἐκ τῶν ἐκθέσεων τῶν ἐκτελεσάντων τὰς ἀνασκαφὰς ἐφόρων.

Πρώτη τῶν ἐργασιῶν ὑπῆρξε μικρὰ ἀνασκαφὴ γενομένη περὶ τὸ Λυσικράτειον διὰ τοῦ ἐφόρου κ. Ἀ. Θ. Φιλαδέλφους. Ἐκεῖ ἐκαθαρίσθη τὸ πρὸς Β. τοῦ μνημείου ἀπὸ ἐτῶν γνωστὸν κτίσμα, θεμελίωσις ἰσως ὁμοίου χορηγικοῦ μνημείου ἢ μικροῦ ναοῦ. Εἶτα ἀνεσκάφη τὸ πρὸς Ν. τοῦ Λυσικρατείου, ἔνθα ἐφάνησαν δύο νέαι βύσεις χορηγικῶν μνημείων, ἐξ ὧν καὶ ἡ ὁδὸς Τριπόδων ὠνομάσθη, ἐφάνη δὲ ὅτι διήρχετο ἀκριβῶς πρὸς Ἀ. τοῦ Λυσικρατείου, ἥς ἐσώθησαν ἵχνη τοῦ λιθοστρώτου εἰς βάθος 3 μέτρων. Ἡ ἔρευνα εἰς διάφορα περίξ σημεῖα πρὸς δεῖξιν τὴν κατευθύνσεως τῆς ὁδοῦ καὶ πρὸς ἄλλα ἐγγύς κτίσματα, ὅπως εἶνε ὁ πολυγωνικὸς τοῖχος ὁ ἀπὸ μακροτάτου φαινόμενος καὶ

καθαρισθείς ἤδη, γνωστὸς δ' ὡς ἀποτελῶν μέρος τοῦ περιβόλου τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου, πρὸς Ν. αὐτοῦ, καὶ ἡ ἐπίσης ἀπὸ μακροῦ φαινομένη Ν. Δ γωνία τετραγωνικοῦ κτίσματος μεγάλου, ἡ εἰσχωροῦσα εἰς τὸ κοῖλον τοῦ θεάτρου τοῦ Διονύσου καὶ βεβαιωθεῖσα, ὅτι εἶνε γωνία τοῦ ὠδείου τοῦ Περικλέους, ἀσφαλίζουσα δὲ τὴν ὑπαρξίν τοῦ περιφήμου τούτου οἰκοδομήματος ἐκεῖ. Ἐν τῇ ἀνασκαφῇ τοῦ Λυσικρατείου ἀνεφάνησαν ἐπάλληλοι ὄχετοι καὶ ὕδραγωγεῖα Ῥωμαϊκῶν καὶ Μεσαιωνικῶν χρόνων ὡς καὶ πολλοὶ χριστιανικοὶ τάφοι καὶ δύο θολωταὶ ὀστοθῆκαι. Κατὰ τὴν ἔρευναν ταύτην ἀνευρέθησαν δύο ἐπιγραφαί, μία δηλ. ἀναγραφή ψηφίσματος καὶ ἑτέρα ἀναγραφή ἀρχόντων, ἐν ἧ ἀναφαίνεται τὸ πρῶτον Νικόστρατος ἄρχων κατὰ τὸ 80 περίπου π.Χ. Ἐδαπανήθησαν διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην δραχμαὶ 3,670,20.

Δευτέρα σχετιζομένη καὶ γειτνιαζούσα πρὸς τὴν προηγουμένην ἐργασία εἶνε ἡ παρὰ τὸ Διονυσιακὸν θέατρον γενομένη διὰ τοῦ ἐφόρου κ. Π. Καστριώτου πρὸς πλήρη ἔρευναν τοῦ βεβαιωθέντος πλέον Ὠδείου τοῦ Περικλέους. Τὰ κατὰ τὸ σχῆμα αὐτοῦ εἶνε γνωστὰ ἐκ τῶν προηγουμένων ἐτῶν. Ἦδη ἀπεκαλύφθη τὸ ἥμισυ πελωρίας αἰθούσης τετραγώνου, ἧς αἱ πλευραὶ σώζονται εἰς ὕψος 3 μέτρων, λίθου Πειραϊκοῦ, μετὰ ὀρθομαρμαρώσεως. Ὁμοίως ἐφάνησαν τὰ θεμέλια τοῦ Προτύλου τοῦ πρὸς τὸ Διονυσιακὸν θέατρον. Ἐβεβαιώθησαν δ' οἱ λόγοι τοῦ Πλουτάρχου λέγοντος, ὅτι ἦτο πολυέδρον «τῆ δ' ἐρέφει μόνον περικλινὲς καὶ κάταντες ἐκ μιᾶς κορυφῆς πεποιημένον» καὶ ἠσφαλίσθη τὸ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ λεγόμενον, ὅτι ἦτο πολυστυλον ἐκ τῶν εὐρεθεισῶν βάσεων τῶν μαρμαρίνων αὐτοῦ κιόνων, 36 που τὸν ἀριθμὸν ὑπολογιζομένων, τῆ ὑποδείξει τοῦ κ. Dörpfeld, ὁ ὁποῖος ἔστρεψε τὴν προσοχὴν καὶ